

Ik ben de Verrijzenis en het Leven.

†

Vroom aandenken aan

DE HEER

Odo, Hubert MINNAERT

geboren te Nederbrakel op 11 oktober 1911 en godvruchtig overleden in de kliniek « Hogerlucht » te Ronse op 3 maart 1979, voorzien van de HH. Sacramenten der Zieken en de Pauselijke Zegen. Oudstrijder — Krijgsgevangene in de oorlog 1940-1945.

Wij treuren met kristelijke gelatenheid om het heengaan van deze dierbare man. Ons hart is ook vervuld van dankbaarheid, omdat hij zoveel mensen plezier heeft gedaan en geholpen heeft.

Hij was een bedreven stielman, die als taak had alles net, kleurrijk en zonnig te maken. Hij was alom gekend om zijn kunde, maar ook om zijn rechtschapenheid.

De laatste jaren van zijn leven, toen hij uit het dagelijks werk verdwenen was en genoegen moest nemen met

de enigheid van de ziekenkamer, waren jaren van lijden en droefheid. Beproefd als hij was, verborg hij zijn diepste leed voor zijn naastbestaanden en stond hij met zijn diepste smart voor God alleen. Mogen deze jaren, jaren van loutering geweest zijn; moge hij nu de vreugde van de hemel kennen en leven in de gelukzaligheid bij God.

Dierbare familieleden, treurt niet over mij; God slaat maar God kan ook zalven. Wij blijven met elkander verbonden in de vreugdevolle genade zoals wij verbonden waren in ziekte en nood.

Moge God u allen zegenen en belonen voor uw milde zorgen.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

De families MINNAERT-PRAET,

zijn zeer erkentelijk voor uw bliken van kristelijke deelneming en danken U.

Druk. Jos. De Vleeschouwer-Hoste, Brakel